

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu przeprowadzania kontroli pracowników zwalnianych od pracy na podstawie zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1958 r. o zwalczaniu nadużyć w zakresie wykorzystywania zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. z 1958 r. Nr 35, poz. 154 i z 1959 r. Nr 27, poz. 170) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1958 r. w sprawie zasad i trybu przeprowadzania kontroli pracowników zwalnianych od pracy na podstawie zaświadczeń o czasowej niezdolności do pracy (Dz. U. Nr 42, poz. 193) wprowadza się następujące zmiany:

przed § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. 1. Pracownik zwolniony od pracy na podstawie zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby lub o potrzebie zapewnienia opieki w domu choremu członkowi rodziny jest obowiązany doręczyć to zaświadczenie zakładowi pracy w ciągu dwóch dni po dniu ich wystawienia. Doręczenie zaświadczenia następuje osobiście lub za pośrednictwem innych osób albo przez pocztę.

2. Przed doręczeniem zakładowi pracy zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby pracownik zatrudniony w zakładzie pracy objętym opieką lekarską przychodni przyzakładowej lub międzyzakładowej albo przychodni (punktu lekarskiego) przy usługowym zakładzie pracy ma obowiązek zgłosić się osobiście w tej przychodni (punkcie lekarskim) dla poświadczenia zaświadczenia, które zostało wydane przez inny zakład społeczny służby zdrowia, jeżeli pracownik przebywa w miejscu zamieszkania oraz według wskazań lekarskich podanych w zaświadczeniu może chodzić.

3. Przypadki, w jakich nie jest wymagane poświadczenie, o którym mowa w ust. 2, określają przepisy o wydawaniu orzeczeń przez zakłady społeczne służby zdrowia.

4. Nedoręczenie zakładowi pracy zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy lub o potrzebie zapewnienia opieki w domu choremu członkowi rodziny w terminie i według zasad określonych w ust. 1 i 2 pociąga za sobą zastosowanie środków przewidzianych w przepisach o przestrzeganiu porządku i dyscypliny pracy.

5. Doręczenie zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy po terminie określonym w ust. 1, nie później jed-

nak niż w ciągu 3 dni po tym terminie, kierownik zakładu pracy może uznać na wniosek rady zakładowej (delegata związkowego) za usprawiedliwione i nie powodujące skutków wymienionych w ust. 4, jeżeli:

- 1) według wskazań lekarskich pracownik powinien leżeć w łóżku i w tym czasie nie było domowników lub brak było innej osoby, która mogłaby doręczyć zaświadczenie w zakładzie pracy albo przesłać je przez pocztę,
- 2) stawienie się pracownika w przychodni (w punkcie lekarskim) dla poświadczenia zaświadczenia (ust. 2) uniemożliwione zostało obiektywnymi przeszkodami, a w szczególności zakłóceniami w funkcjonowaniu publicznych środków komunikacji międzymiastowej lub zakładowego środka lokomocji albo pożarem, powodzią, ostrym mrozem, zgonem najbliższego członka rodziny.
6. W razie doręczenia zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy przez pocztę, za datę doręczenia uważa się datę stempla pocztowego.
7. W razie przymusowej izolacji pracownika z powodu choroby zakaźnej, decyzję o izolacji doręcza zakładowi pracy organ państwowej inspekcji sanitarnej. W razie pobytu pracownika w zamkniętym zakładzie społecznym służby zdrowia, zaświadczenie o czasowej niezdolności do pracy doręcza zakładowi pracy ten zakład."

§ 2. Zakłady pracy podadzą do wiadomości pracowników treść niniejszego rozporządzenia w sposób przyjęty w zakładzie niezwłocznie po jego ogłoszeniu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz